

Akademický rok 2021/2022

Diplomová práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Hana Matyášová

Název práce: Rádio

Slovní hodnocení:

Od diplomové práce se většinou očekává, že student či studentka předvede to nejlepší. Jde o zkoušku, ve které se hodnotí, jak dobře se dotyčné*mu podařilo uplatnit nabyté vědomosti a schopnosti a do jaké míry je schopný*ná svou práci reflektovat. Diplomky jsou vnímány také jako brána do *reálného* uměleckého světa mimo školu. To s sebou samozřejmě nese velké nároky na kvalitu i kvantitu a často až neúměrná očekávání, která na studenty*ky klade jejich okolí nebo oni*y sami*y.

Této tíhy je možné se zbavit změnou uvažování nad závěrečnou prací. Tu je totiž možné pojmut nejen jako svou vlastní exhibici, ale také jako službu, která poskytne prostředí školy, které studenty*ky poslední léta formovalo, nejen užitek, ale často také unikátní a velmi cenou zpětnou vazbu. Diplomant přebírá roli výzkumníka, producenta či pečovatele o práci někoho jiného, o komunitu, okolní prostředí. Tuto mně sympatickou strategii si pro svou svou magisterskou diplomovou práci zvolila také Hana Matyášová. V souvislosti s tímto přístupem se v její teoretické práci objevuje pojem *neambiciózní*. Cíle, které si Hana vytýčila ale ambice nepostrádají. Právě naopak.

Jak sama uvádí, její snahou je vytvořit *místo společné blízkosti*. To je chvályhodný, ale také značně ambiciózní cíl. Komunitní rádio dokáže být skutečně vhodným prostředkem pro vybudování takového *prostoru*. Neděje se to ale nikdy jen tak samo sebou. Předpokládá to velkou empatii, osobní vklad, cit, houževnatost, organizační schopnosti a ochotu spolupracovat. A ani tehdy není zaručeno, že se podaří dlouhodobě udržet takové *místo* při životě a v podobě, ve které dává komunitě smysl. Za ambiciózní by se dala považovat i šíře záběru, kterou si Hana pro svou magisterskou práci zvolila. Tedy nejen vybudovat prostor pro sdílení, ale i ho naplňovat. A současně mapovat archiv. A prezentovat ho. Obava, kterou jsem vyslovil během našeho setkání byla, zda na sebe Hana v tomto ohledu neklade příliš vysoké nároky a zda by nebylo vhodné soustředit se jen na část jejího velkého plánu (takto široké pole je spíše tématem na doktorát a nikoliv magisterskou práci). To, zda se její vlastní očekávání podařilo naplnit se mi hodnotí velmi těžko. Souvisí to s podstatou jejího projektu, který je vlastně na samém začátku. Teprve čas ukáže, jak úspěš. Nejsem navíc součástí komunity, které má *Rádio* sloužit. Mé výtky, které se týkají například lehké

nepřehlednosti webové prezentace *Rádía*, absence perexů ke streamovaným pořadům nebo chybějící anotace celého projektu tak mohou padat naprosto mimo úrodnou půdu, neboť je možné, že takové informace komunita cílových posluchačů *Rádía* nepotřebuje či tuto absenci dokonce vítá jako *firewall* proti nežádoucím posluchačům. Jak správně chápe i Hana, jistá enigmatičnost je důležitým aspektem komunitního rádia. Pokud by však projekt měl za cíl zasáhnout širší komunitu, lobboval bych za to, aby se obsah tzv. lépe ošetřil - například právě doprovodnými texty. Pokud mám hodnotit úroveň teoretické práce, ocenil bych obecnější úvahu o roli rádia pro upevnění komunity – jinými slovy rozepsat kapitolu *Kontext*. Naopak poněkud nadbytečné mi přišlo zamyšlení nad způsoby propagace a šíření vysílání a jako ne zcela čitelně pospsána hodnotím východiska diplomové práce.

Diplomovat čistě zvukovou prací na výtvarné škole se může zdát jako paradox. Jak je možné absolvovat výtvarnou školu v médiu, kterému chybí obraz? Možná, že jde o zdravou revoltu vůči dominantní vizualitě, a nebo zde obraz tak docela nechybí a cílem je vyvolat individuální mentální obrazy v mysli posluchačů. Ať tak či onak, opakovaně se ukazuje, jak silně je médium zvuku spjaté s vizuálním prostředím. Tomáš Pospiszl kdysi na přednášce o dějinách umění prohlásil, že skrytým smyslem uměleckých škol je vychovat co nejvíce zajímavých hudebníků. Myslím, že tuto tezi můžeme rozšířit i na umělce, kteří se za hudebníky sice nepovažují, ale pracují se zvukem na různých úrovních - od experimentálních kompozic po rozhlasové hry. Mezi pedagogy a absolventy FaVU najdeme mnohé osobnosti současné české umělecké scény, které obohatili umění v médiu zvuku. Je záslužné, že Hana Matyášová tento fenomén svoji prací zviditelňuje a nabízí prostor k jeho rozvíjení. Je to projekt, který má potenciál být dlouhodobě přínosný svému okolí. Přeju jí, aby měla energii v něm vytrvat.

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace:

B

Posudek vypracoval(a):

MgA. Roman Štětina

Datum:

30. 4. 2022